

Teismo praktikos rinkinys

BENDROJO TEISMO (septintoji išplėstinė kolegija) SPRENDIMAS

2014 m. liepos 3 d.*

„Bendra užsienio ir saugumo politika — Iranui taikomos ribojamosios priemonės siekiant užkirsti kelią branduolinių ginklų platinimui — Lėšų iššaldymas — Pareiga motyvuoti — Vertinimo klaida — Panaikinimo padarinių pakeitimas laiko atžvilgiu“

Byloje T-565/12

National Iranian Tanker Company, įsteigta Teherane (Iranas), atstovaujama solisitorių R. Chandrasekera, S. Ashley, C. Murphy, baristerės M. Lester ir QC D. Wyatt,

ieškovė,

prieš

Europos Sąjungos Tarybą, atstovaujamą S. Boelaert ir M. Bishop,

atsakovę,

dėl prašymo panaikinti, pirma, 2012 m. spalio 15 d. Tarybos sprendimą 2012/635/BUSP, kuriuo iš dalies keičiamas Sprendimas 2010/413/BUSP dėl ribojamųjų priemonių Iranui (OL L 282, p. 58), kiek ieškovės pavadinimas įtrauktas į 2010 m. liepos 26 d. Tarybos sprendimo 2010/413/BUSP dėl ribojamųjų priemonių Iranui, kuriuo panaikinama Bendroji pozicija 2007/140/BUSP (OL L 195, p. 39), II priede pateiktą sąrašą, ir, antra, 2012 m. spalio 15 d. Tarybos įgyvendinimo reglamentą (ES) Nr. 945/2012, kuriuo įgyvendinamas Reglamentas (ES) Nr. 267/2012 dėl ribojamųjų priemonių Iranui (OL L 282, p. 16), kiek šis reglamentas susijęs su ieškove,

BENDRASIS TEISMAS (septintoji išplėstinė kolegija),

kuri sudaro pirmininkas M. van der Woude (pranešėjas), teisėjai I. Wiszniewska-Bialecka, M. Kancheva, C. Wetter ir I. Ulloa Rubio,

posėdžio sekretorius N. Rosner, administratorius,

atsižvelgęs į rašytinę proceso dalį ir įvykus 2014 m. sausio 31 d. posėdžiui,

priima šį

* Proceso kalba: anglų.

Sprendimą

Ginčo aplinkybės

- 1 Ieškovė *National Iranian Tanker Company* yra Irano bendrovė, kurios specializacija – žalios naftos ir gamtinių dujų korvinių vežimas. Ji eksploatuoja vieną iš didžiausių dvigubo korpuso naftos tanklaivių laivynų pasaulyje.
- 2 Ši byla susijusi su ribojamosiomis priemonėmis, nustatytomis siekiant paveikti Irano Islamo Respubliką, kad ji nutrauktų su branduolinių ginklų platinimo rizika susijusią veiklą arba branduolinių ginklų siuntimo į taikinių sistemų kūrimo veiklą.
- 3 2010 m. birželio 9 d. Jungtinių Tautų Saugumo Taryba (toliau – Saugumo Taryba) priėmė Rezoliuciją 1929 (2010) (toliau – Rezoliucija 1929), kuria buvo išplėsta ribojamųjų priemonių, nustatytų Saugumo Tarybos rezoliucijomis 1737 (2006), 1747 (2007) ir 1803 (2008), taikymo sritis ir Irano Islamo Respublikai nustatytos papildomos ribojamosios priemonės.
- 4 2010 m. birželio 17 d. Europos Vadovų Taryba pabrėžė, kad jai vis didesnę susirūpinimą kelia Irano branduolinė programa, ir palankiai įvertino Rezoliucijos 1929 priėmimą. Primindama 2009 m. gruodžio 11 d. deklaraciją, Europos Vadovų Taryba paprašė Europos Sąjungos Tarybos patvirtinti priemones, kuriomis būtų įgyvendinamos Rezoliucijoje 1929 nustatytos priemonės ir jas papildančios priemonės, siekiant derybomis išspręsti visus susirūpinimą keliančius neišspręstus klausimus, susijusius su Irano kuriamomis padidintos rizikos technologijomis, reikalingomis jo branduolinei ir raketų programoms. Šiose priemonėse daugiausia dėmesio turėtų būti skiriama prekybai, finansų sektoriui, Irano transporto sektoriui, svarbiausiems naftos ir dujų pramonės sektoriams ir papildomų subjektų, ypač Islamo revoliucijos gvardijos, įtraukimui.
- 5 2010 m. liepos 26 d. Taryba priėmė Sprendimą 2010/413/BUSP dėl ribojamųjų priemonių Iranui, kuriuo panaikinama Bendroji pozicija 2007/140/BUSP (OL L 195, p. 39), kurio II priede išvardyti kiti nei I priede išvardytieji Saugumo Tarybos ar Rezoliucija 1737 (2006) sukurto Sankcijų komiteto nurodyti asmenys ir subjektai, kurių turtas iššaldomas. Jo 22 konstatuojamojoje dalyje daroma nuoroda į Rezoliuciją 1929 ir pažymima, kad šioje rezoliucijoje atkreiptas dėmesys į Irano pajamų, gaunamų iš energetikos sektoriaus, ir Irano branduolinės veiklos, susijusios su padidinta platinimo rizika, finansavimo galimą tarpusavio ryšį.
- 6 2012 m. sausio 23 d. Taryba priėmė Sprendimą 2012/35/BUSP, iš dalies keičiantį Sprendimą 2010/413/BUSP (OL L 19, p. 22). Jo 8 konstatuojamojoje dalyje primenama apie Irano pajamų, gaunamų iš energetikos sektoriaus, ir Irano branduolinės veiklos, susijusios su padidinta platinimo rizika, finansavimo galimą tarpusavio ryšį, ir tai, kad naftos chemijos pramonėje reikalinga įranga ir medžiagos labai panašios į tas, kurių reikia tam tikrai branduolinio kuro ciklo veiklai, kaip pažymėta Rezoliucijoje 1929.
- 7 Sprendimo 2012/35 1 straipsnio 7 dalies a punkto ii papunkčiu Sprendimo 2010/413 20 straipsnio 1 dalis papildyta šiuo punktu, kuriame numatatyta, kad iššaldomos lėšos, priklausančios šiems asmenims ir subjektams:

„c) kiti į I priedą neįtraukti asmenys ir subjektai, teikiantys paramą Irano Vyriausybei, ir su jais susiję asmenys bei subjektai, išvardyti II priede.“

- 8 Todėl, vadovaudamasi ESV sutartimi, 2012 m. kovo 23 d. Taryba priėmė Reglamentą (ES) Nr. 267/2012 dėl ribojamųjų priemonių Iranui, kuriuo panaikinamas Reglamentas (ES) Nr. 961/2010 (OL L 88, p. 1). Siekiant įgyvendinti Sprendimo 2012/35 1 straipsnio 7 dalies a punkto ii papunktį, šio reglamento 23 straipsnio 2 dalyje numatyta, kad išaldomos visos lėšos, priklausančios IX priede išvardytiems asmenims, subjektams ir įstaigoms, kai nustatyta, kad:
- „d) tai kiti asmenys, subjektai arba įstaigos, teikiantys paramą, pavyzdžiui, materialinę, logistinę arba finansinę paramą, Irano Vyriausybei, ir su jais susiję asmenys ir subjektai.“
- 9 2010 m. rugpjūčio 10 d., rugsėjo 14 d. ir spalio 10 d. laiškais Sąjungos vyriausiajai įgaliotinei užsienio reikalams ir saugumo politikai ieškovė, be kita ko, išreiškė savo susirūpinimą dėl Sprendimo 2010/413 12 straipsnyje numatyto draudimo teikti draudimo ir perdraudimo paslaugas Irano vyriausybei pasekmių jos laivynui. Minėtame 2010 m. rugpjūčio 10 d. laiške ji patikslina, kad 2000 m. ji buvo privatizuota.
- 10 Be to, 2012 m. sausio 19 d. laiške Sąjungos vyriausiajai įgaliotinei užsienio reikalams ir saugumo politikai ieškovė ginčijo informaciją, paskelbtą laivybos pramonei skirto dienraščio *Lloyd's List* straipsnyje „NITC to be targeted by sanctions“ (*National Iranian Tanker Company* bus taikomos sankcijos) Internete prieš dieną. Šiuo aspektu ieškovė neigė bet kokią ryšį su Irano branduoline programa. Jos teigimu, jos naftos tanklaiviai nenaudojami su šia programa susijusiai draudžiamai įrangai transportuoti. Be to, nei ieškovė, nei jos prezidentas, nei akcininkai nepalaiko ryšių su Islamo revoliucijos gvardija.
- 11 2012 m. spalio 15 d. Taryba priėmė Sprendimą 2012/635/BUSP, kuriuo iš dalies keičiamas Sprendimas 2010/413 (OL L 282, p. 58; toliau – ginčijamas sprendimas). Pagal šio sprendimo 16 konstatuojamąją dalį į Sprendimo 2010/413 II priede išdėstytą asmenų ir subjektų, kuriems taikomos ribojamosios priemonės, sąrašą reikėtų papildomai įtraukti tam tikrus asmenis ir subjektus, visų pirma Iranui nuosavybės teise priklausančius subjektus, veikiančius naftos ir dujų sektoriuje, nes jie yra esminis pajamų šaltinis Irano vyriausybei.
- 12 Sprendimo 2012/635 1 straipsnio 8 dalies a punktu iš dalies pakeistas Sprendimo 2010/413 20 straipsnio 1 dalies c punktas, kuriame numatyta ribojamąsias priemones nuo to laiko taikyti taip apibrėžtiems asmenims ir subjektams:
- „c) kiti asmenys ir subjektai, kuriems netaikomas I priedas, teikiantys paramą Irano Vyriausybei, ir jiems nuosavybės teise priklausančios ar jų kontroliuojami subjektai ar asmenys ir su jais susiję subjektai, kaip išvardyta II priede.“
- 13 Sprendimo 2012/635 2 straipsniu ieškovės pavadinimas įtrauktas į Sprendimo 2010/413 II priede pateiktą lentelę su „Asmenų ir subjektų, dalyvaujančių branduolinėje arba su balistinėmis raketomis susijusioje veikloje, bei asmenų ir subjektų, teikiančių paramą Irano Vyriausybei“ sąrašu.
- 14 Tą pačią dieną Taryba priėmė Įgyvendinimo reglamentą (ES) Nr. 945/2012, kuriuo įgyvendinamas Reglamentas Nr. 267/2012 (OL L 282, p. 16; toliau – ginčijamas reglamentas). Šio reglamento 1 straipsniu ieškovės pavadinimas įtrauktas į IX priede pateiktą lentelę su „Asmenų ir subjektų, dalyvaujančių branduolinėje arba su balistinėmis raketomis susijusioje veikloje, ir asmenų bei subjektų, teikiančių paramą Irano Vyriausybei“ sąrašu.
- 15 Ieškovės pavadinimas į sąrašus įtrauktas nurodžius tokius motyvus: „Faktiškai kontroliuojama Irano Vyriausybės. Teikia finansinę paramą Irano Vyriausybei per akcininkus, kurie palaiko ryšius su Vyriausybe“.
- 16 Apie ginčijamus sprendimą ir reglamentą ieškovei buvo pranešta 2012 m. spalio 16 d. raštu, kuriame Taryba atkreipė dėmesį į galimybę pateikti pastabas ir prašyti pakeisti jos poziciją.

- 17 2012 m. gruodžio 13 d. ieškovė užginčijo jos pavadinimo įtraukimą į sąrašus ginčijamais sprendimu ir reglamentu, ir paprašė Tarybos pateikti tikslesnės informacijos apie jos įtraukimo motyvus bei įrodymus, kuriais Taryba rėmėsi.
- 18 Taryba atsakė 2013 m. kovo 12 d. raštu, prie kurio buvo pridėtos jos turimos bylos medžiagos dokumentų kopijos. Šiame rašte Taryba pažymėjo, kad ji neturi kitų su ieškove susijusių dokumentų ar informacijos.

Procesas ir šalių reikalavimai

- 19 Ieškovė pareiškė šį ieškinį, kurį Bendrojo Teismo kanceliarija gavo 2012 m. gruodžio 27 dieną.
- 20 Pakeitus Bendrojo Teismo kolegijų sudėtį, teisėjas pranešėjas buvo paskirtas į septintąją kolegiją, todėl ši byla paskirta šiai kolegijai. Septintosios kolegijos siūlymu Bendrasis Teismas nusprendė perduoti bylą išplėstinės sudėties kolegijai.
- 21 Ieškovė Bendrojo Teismo prašo:
- panaikinti ginčijamus sprendimą ir reglamentą, kiek jie su ja susiję, ir nustatyti, kad panaikinimas įsigalioja nedelsiant;
 - priteisti iš Tarybos bylinėjimosi išlaidas.
- 22 Taryba Bendrojo Teismo prašo:
- atmesti ieškinį kaip nepriimtina arba, netenkinus pirmojo prašymo, kaip nepagrįstą,
 - priteisti iš ieškovės bylinėjimosi išlaidas.
- 23 2013 m. liepos 23 d. Bendrojo Teismo kanceliarija gavo raštą, kuriuo ieškovė pateikė prašymą imtis proceso organizavimo bei tyrimo priemonių. 2013 m. rugsėjo 19 d. Bendrojo Teismo kanceliarija gavo raštą, kuriuo Taryba pateikė pastabas dėl šio prašymo.

Dėl teisės

Dėl priimtinumų

- 24 Taryba, nors formaliai ir nepateikė nepriimtinumų grindžiamo prieštaravimo, nurodo, kad šis ieškinys nepriimtinas. Ji teigia: kadangi ieškovė visiškai kontroliuojama Irano valstybės, ji pripažintina valstybės institucija. Ieškovė, kaip Irano valstybės institucija, negali pareikšti ieškinio, nurodydama nuosavybės teisės ir kitų pagrindinių teisių pažeidimą. Šiuo aspektu Taryba atskiria valstybėms pripažįstamas tam tikras procesines teises nuo pagrindinių teisių, kuriomis valstybės neturi galėti pasinaudoti.
- 25 Šis pagrindas dėl nepriimtumo taikomas visiems nurodytiems motyvams, nes šiuo ieškiniu iš tikrųjų siekiama, kad būtų panaikintas lėšų išaldymas, kuriuo, beje, pagrįstai, kėsiamasi į nuosavybės teisę. Todėl nesvarbu, kad ne visi ieškinio pagrindai susiję su šia teise.
- 26 Grįsdama pagrindą dėl nepriimtumo Taryba, be kita ko, nurodo 1950 m. lapkričio 4 d. Romoje pasirašytos Žmogaus teisių ir pagrindinių laisvių apsaugos konvencijos (toliau – EŽTK) 34 straipsnį, kuriame apibrėžiami asmenys, galintys pareikšti skundus Europos žmogaus teisių teisme, ir kuriame nenumatyta, kad vyriausybės organizacijos priskirtinos šio teismo jurisdikcijai. Tarybos nuomone, EŽTK 34 straipsnio *ratio legis* grindžiamas pačiu EŽTK pagrindinių teisių, kurių paisymą valstybės

turi užtikrinti EŽTK tikslais jų jurisdikcijai priskirtiniems fiziniams ir juridiniams asmenims, pobūdžiu. Tad valstybė ar valstybės institucija negali pasinaudoti pagrindinėmis teisėmis, nes suvereniai valstybei netaikoma kitos valstybės jurisdikcija.

- 27 Ieškovė mano, kad jos ieškinys ir visi jame nurodyti pagrindai yra priimtini.
- 28 Šiuo aspektu pakanka pažymėti, kad Tarybos argumentas, jog ieškovė, kaip Irano valstybės institucija, negali remtis nuosavybės teise, susijęs su ketvirtąjo pagrindo dėl nuosavybės teisės pažeidimo pagrįstumo, o ne su šio ieškinių ar minėto pagrindo priimtimumo nagrinėjimu (šiuo klausimu žr. 2013 m. lapkričio 28 d. Teisingumo Teismo sprendimo *Taryba prieš Manufacturing Support & Procurement Kala Naft*, C-348/12 P, 51 punktą).
- 29 Taigi reikia pripažinti, kad šis ieškinys priimtinas.

Dėl esmės

- 30 Ieškiniui pagrįsti ieškovė nurodo keturis pagrindus. Pirmasis yra susijęs su akivaizdžia vertinimo klaida. Antrasis susijęs su pareigos motyvuoti pažeidimu. Trečiasis pagrindas – su teisės į gynybą ir teisės į veiksmingą teisminę gynybą pažeidimu. Ketvirtasis pagrindas susijęs su proporcingumo principo bei pagrindinių ieškovės teisių, be kita ko, teisės į nuosavybės, verslo ir gero vardo apsaugą, pažeidimu.
- 31 Bendrasis Teismas mano, kad pirmiausia reikia išnagrinėti antrąjį pagrindą.

Dėl antrojo pagrindo, pagrįsto pareigos motyvuoti pažeidimu

- 32 Ieškovė teigia, kad jos įtraukimas į sąrašus nebuvo pakankamai motyvuotas. Ji tvirtina, kad ginčijamuose sprendime ir reglamente nurodyti motyvai neaiškūs ir neatitinka specialių ir konkrečių motyvų reikalavimo. Be to, ieškovė kaltina Tarybą, kad atsiliepime į ieškinį ji nurodė naujus įtraukimo į sąrašus motyvus, nesusijusius su finansinės paramos teikimo teisiniu kriterijumi.
- 33 Taryba nurodo, kad bendrame ieškovei gerai žinomame kontekste ginčijamuose sprendime ir reglamente nurodyti motyvai leido jai suprasti specialias ir konkrečias jos įtraukimo į sąrašus priežastis, ir todėl jie atitiko pareigos motyvuoti reikalavimus. Žinoma, kad nuo 2012 m. liepos 1 d., po to, kai Sprendimu 2012/35 numatytas draudimas į Sąjungos valstybes nares importuoti naftą iš Irano ir teikti laivybos draudimą, ypač kiek tai susiję su žalios naftos iš Irano transportavimu, Europos Sąjungos institucijos stebėjo ieškovės veiklą. Per kelis mėnesius iki ieškovės įtraukimo į sąrašus spaudoje paskelbtuose straipsniuose atskleisti Irano vyriausybės ir ieškovės ryšiai bei ieškovės veiksmai, kuriais siekta apeiti ribojamąsias priemones, be kita ko, įsigyjant draudimo paslaugas iš bendrovių trečiojoje šalyje, įregistruojant savo naftos tanklaivius plaukioti su trečiųjų šalių vėliavomis.
- 34 Ieškovės iki jos pavadinimo įtraukimo į sąrašus Sąjungos vyriausiajai įgalotinei užsienio reikalams ir saugumo politikai siųsti laiškas, pirmiausia 2012 m. sausio 19 d. laiškas (žr. šio sprendimo 10 punktą), patvirtina, kad suinteresuotajam asmeniui buvo žinomas šis bendras kontekstas.
- 35 Pirmiausia primintina, kad pagal nusistovėjusią teismo praktiką pareiga nurodyti konkrečiam asmeniui jo nenaudai priimto akto motyvus, kuri yra teisės į gynybą paisymo principo dalis, siekiama suteikti suinteresuotajam asmeniui pakankamai informacijos, kuri leistų žinoti, ar aktas yra pagrįstas, o jeigu jis turi trūkumų, ginčyti jo galiojimą Sąjungos teisme ir leisti šiam teismui atlikti šio akto teisėtumo kontrolę (žr. 2012 m. lapkričio 15 d. Teisingumo Teismo sprendimo *Taryba prieš Bamba*, C-417/11 P, 49 punktą ir jame nurodytą teismo praktiką).

- 36 Motyvuose, kurių reikalaujama pagal SESV 296 straipsnį, turi būti aiškiai ir nedviprasmiškai nurodyti ginčijamą aktą priėmusios institucijos argumentai, kad suinteresuotasis asmuo žinotų priemonių priėmimo priežastis, o kompetentingas teismas galėtų vykdyti kontrolę (minėto Sprendimo *Taryba prieš Bamba* 50 punktas).
- 37 Be to, dėl bendros užsienio ir saugumo politikos srityje priimtų priemonių pažymėtina: kadangi suinteresuotasis asmuo neturi teisės būti išklaustytas iki pradinio sprendimo įtraukti į sąrašą, pareigos motyvuoti laikymasis yra dar svarbesnis, nes jis yra vienintelė garantija, leidžianti suinteresuotajam asmeniui bent po šio sprendimo priėmimo veiksmingai pasinaudoti turimomis teisių gynimo priemonėmis, kad užginčytų minėto sprendimo teisėtumą (minėto Sprendimo *Taryba prieš Bamba* 51 punktas ir 2006 m. gruodžio 12 d. Pirmosios instancijos teismo sprendimo *Organisation des Modjahedines du peuple d'Iran prieš Tarybą*, vadinamo *OMPI I*, T-228/02, Rink. p. II-4665, 140 punktas).
- 38 Tad Tarybos priimto akto, kuriame nustatoma ribojamoji priemonė, motyvuose, turi būti nurodytas ne tik šios priemonės teisinis pagrindas, bet ir specifinės bei konkrečios priežastys, dėl kurių Taryba, pasinaudodama diskrecija, mano, jog tokia priemonė turi būti taikoma suinteresuotajam asmeniui (šiuo klausimu žr. minėtų sprendimų *Taryba prieš Bamba* 52 punktą; *OMPI I* 146 punktą ir 2009 m. spalio 14 d. Pirmosios instancijos teismo sprendimo *Bank Melli Iran prieš Tarybą*, T-390/08, Rink. p. II-3967, 83 punktą).
- 39 Vis dėlto motyvai turi būti pritaikyti prie nagrinėjamo akto pobūdžio ir aplinkybių, kuriomis jis buvo priimtas. Reikalavimas motyvuoti turi būti vertinamas atsižvelgiant į konkretaus atvejo aplinkybes, ypač į akto turinį, motyvų, kuriais remiamasi, pobūdį bei į interesą gauti paaiškinimus, kurį asmenys, jeigu šis aktas jiems skirtas, arba kiti asmenys, su kuriais šis aktas tiesiogiai bei konkrečiai susijęs, gali turėti. Nurodant motyvus nereikalaujama tiksliai nurodyti visų svarbių faktinių ir teisinių aplinkybių, nes tai, ar akto motyvacija yra pakankama, turi būti vertinama atsižvelgiant ne tik į jo tekstą, bet ir į priėmimo aplinkybes bei nagrinėjamąją sritį reglamentuojančių teisės normų visumą. Konkrečiai kalbant reikia pažymėti, kad asmens nenaudai priimtas aktas yra pakankamai motyvuotas, jeigu jis priimtas suinteresuotajam asmeniui žinomomis aplinkybėmis, leidžiančiomis jam suprasti jo atžvilgiu priimtos priemonės esmę (minėtų sprendimų *Taryba prieš Bamba* 53 ir 54 punktai; *OMPI I* 141 punktas ir *Bank Melli Iran prieš Tarybą* 82 punktas).
- 40 Nagrinėjamo atveju ieškovės pavadinimo įtraukimas į sąrašus pagrįstas tokiais dviem motyvais. Ieškovė „faktiškai kontroliuojama Irano Vyriausybės“. Ji „teikia finansinę paramą Irano Vyriausybei per akcininkus, kurie palaiko ryšius su Vyriausybe“.
- 41 Kalbant apie tai, ar šiuose motyvuose nurodytas Tarybos priimtos ieškovei taikytinos priemonės teisinis pagrindas, kaip reikalaujama šio sprendimo 38 punkte nurodytoje teismo praktikoje, iš antrojo iš Tarybos nurodytų dviejų motyvų matyti, kad jis paremtas finansinės paramos Irano vyriausybei teikimo teisiniu kriterijumi, apibrėžtu Sprendimo 2010/413 20 straipsnio 1 dalies c punkte ir patikslintu Reglamento Nr. 267/2012 23 straipsnio 2 dalies d punkte (žr. šio sprendimo 7 ir 8 punktus). Be to, šiame motyve aiškiai nurodyta, kad, Tarybos nuomone, tokia finansinė parama teikiama dėl ieškovės akcininkų ryšių su Irano vyriausybe.
- 42 Tačiau, kaip pažymi ieškovė, pirmasis motyvas, pagal kurį ji faktiškai kontroliuojama Irano vyriausybės, nagrinėjamas atskirai neleidžia nustatyti jį pagrindžiančio teisinio kriterijaus. Todėl šis motyvas nagrinėtinas atsižvelgiant į antrąjį motyvą.
- 43 Kalbant apie tai, ar nagrinėjant abu motyvus kartu Tarybos argumentai bus pakankami atskleisti, kaip to reikalaujama pagal teisę, pažymėtina, pirma, kad šie motyvai vertintini bendrame Tarybos dėl Irano Islamo Respublikos priimtų priemonių kontekste (žr. šio sprendimo 39 punktą). Šiuo aspektu tiek iš Sprendimo 2010/413 22 konstatuojamosios dalies (šio sprendimo 5 punktas), tiek iš Sprendimo 2012/635 16 konstatuojamosios dalies (šio sprendimo 11 punktas) matyti, kad Taryba

nustatė pajamų, gaunamų iš naftos ir dujų sektoriaus, ir branduolinės veiklos, susijusios su branduolinių ginklų platinimo rizika, finansavimo tarpusavio ryšį. Kadangi ieškovė veikia šiame sektoriuje kaip naftos ir dujų vežėja, ji galėjo suprasti, kad ginčijamuose sprendime ir reglamente nurodyta finansinė parama susijusi su šiuo konkrečiu ryšiu.

- 44 Kaip visiškai teisingai pažymi Taryba, ieškovė puikiai žinojo apie Tarybos ketinimą įtraukti jos pavadinimą į asmenų ir subjektų, kuriems bus taikomos sankcijos, sąrašą. Iš tikrųjų, dar prieš priimant ginčijamus sprendimą ir reglamentą, ieškovė kreipėsi į Tarybą siekdama išreikšti susirūpinimą dėl tokio galimo įtraukimo pasekmių (žr. šio sprendimo 9 ir 10 punktus). Remiantis tuo, darytina išvada, kad ieškovė kruopščiai stebėjo Tarybos Irano Islamo Respublikos atžvilgiu įgyvendinamą politiką, ir todėl turėjo būti informuota apie Tarybos nustatytą pajamų, gaunamų iš naftos ir dujų sektoriaus, ir Irano branduolinės programos finansavimo tarpusavio ryšį.
- 45 Antra, nors tiesa, kad konkrečios priežastys, kurias Taryba pateikė, kad pateisintų ieškovės pavadinimo įtraukimą į sąrašą, neišsamios, nes jos nenurodo nei finansinės paramos, kurią, kaip teigiama, ieškovė suteikė Irano vyriausybei, rūšies, nei ryšių tarp pastarosios ir ieškovės akcininkų, šie paaiškinimai leido ieškovei suprasti, kad kalbama apie paramą per jos akcininkus.
- 46 Aišku, ieškovė teigia, kad dėl jos privatizavimo 2000 m. jos akcininkai nebepalaikė ryšių su Irano vyriausybe. Vis dėlto šis argumentas susijęs su Tarybos nurodytų motyvų pagrįstumo vertinimu, o ne su tuo, ar šie motyvai atitinka SESV 296 straipsnio reikalavimus. Iš tikrųjų, motyvavimo, kaip esminio procedūrinio reikalavimo, klausimas skiriasi nuo klausimo, susijusio su elgesio, kuriuo kaltinama, įrodymu, kuris yra susijęs su ginčijamo akto teisėtumu iš esmės ir reiškia, kad reikia patikrinti šiame akte nurodytų faktų tikrumą bei šių faktų vertinimą kaip aplinkybių, pateisinančių susijusiam asmeniui nustatytą ribojamųjų priemonių taikymą (minėto Sprendimo *Taryba prieš Bamba* 60 punktas).
- 47 Tad darytina išvada: atsižvelgiant į bendrą kontekstą, kuriame buvo priimti ginčijami sprendimas ir reglamentas, motyvai, Tarybos nurodyti, kad pateisintų ieškovės pavadinimo įtraukimą į asmenų ir subjektų, kuriems taikomos sankcijos, sąrašus, atitinka SESV 296 straipsnio reikalavimus, ir todėl antrasis ieškinio pagrindas atmetinas.

Dėl pirmojo pagrindo, pagrįsto akivaizdžia vertinimo klaida

- 48 Ieškovė nurodo, kad ji nėra kontroliuojama Irano vyriausybės ir neteikia jai finansinės paramos. Ji teigia, kad jos akcininkai – privatūs pensijų fondai, – kurių pavadinimai neįtraukti į sąrašus, nors jos pavadinimas įtrauktas, kiek jai žinoma, nesusiję su Irano vyriausybe. Ieškovė buvo privatizuota 2000 m. ir jos faktiškieji savininkai (*beneficial owners*) yra penki milijonai Irano pensininkų. Bet kuriuo atveju ji patiria nuostolių ir nuo 2010 m. savo akcininkams neišmoka dividendų.
- 49 Dėl straipsnių spaudoje, kuriuos Taryba nurodo kaip „informaciją, kildintina iš viešųjų šaltinių“, ieškovė pažymi, kad Bendrasis Teismas negali į juos atsižvelgti, nes, ieškovės teigimu, kaip matyti iš 2013 m. kovo 12 d. Tarybos laiško, įtraukdama ieškovės pavadinimą į sąrašus Taryba į juos neatsižvelgė.
- 50 Taryba savo ruožtu mano, kad ieškovė atitinka paramos Irano vyriausybei teikimo kriterijų. Pirma, ji primena, kad Sąjungos sprendimu uždrausti įvežti naftą iš Irano siekiama užkirsti kelią Irano Islamo Respublikai pasinaudoti iš naftos gaunamomis pajamomis, kurios sudaro 70 % šios valstybės pajamų, taip darant šiai valstybei spaudimą, kad ji sustabdytų savo branduolinę programą. Teigiama, kad ieškovė transportavo beveik pusę 2011 m. Irane pagamintos žalios naftos, kaip tai konkrečiai patvirtina 2012 m. balandžio 16 d. *Institute for the Study of War* (Karo tyrimų institutas) straipsnis ir 2013 m. sausio 10 d. Jungtinių Amerikos Valstijų kongreso tyrimų tarnybos parengta ataskaita (atsiliepimo į ieškinį 3 ir 18 priedai).

- 51 Antra, kalbėdama apie ieškovės kapitalo struktūrą, Taryba paaiškina, kad ji rėmėsi valstybių narių pateikta informacija, kurią papildė duomenys iš viešųjų šaltinių, pagal kuriuos 33 % jos kapitalo priklauso valstybės pensijų fondui, 33 % socialinio draudimo pensijų fondui ir 33 % NIOC pensijų ir santaupų fondui. Ieškovės pateikti paaiškinimai, pirmiausia prie ieškinio pridėtame eksperto rašte (3 priedas), neleidžia paneigti to, kad ieškovė faktiškai kontroliuojama Irano valstybės. Iš tikrųjų šiame rašte nurodoma tik tai, kad 66 % ieškovės kapitalo 2000 m. buvo pervesta dviem privatiems subjektams, ir kad nuo to laiko ieškovė buvo visiškai privatizuota, neatskleidžiant įgijėjų tapatybės. Tad, kam ieškovė priklauso iš tikrųjų, tikslingai neatskleista. Bet kuriuo atveju ieškovės akcininkai yra valstybės pensijų fondai, todėl valstybė kontroliuoja ieškovę ir naudojami šia bendrove per jos akcininkus.
- 52 Be to, 2012 m. sausį ieškovės pirmininkas S. netikėtai pakeistas B., buvusiu Irano kelių ir transporto ministru, palaikančiu artimus ryšius su Irano prezidentu. Be kita ko, ieškovė bandė nuslėpti jos laivynui priklausančių laivų nuosavybės kilmę, pakeisdama jų pavadinimus ir vėliavas.
- 53 Dėl įrodymų Taryba pabrėžia, kad jos teiginiai teisėtai pagrįsti ieškovei jos prašymu pateiktais bylos medžiagos dokumentais ir ieškovei žinoma informacija iš viešųjų šaltinių, kurią sudaro prie atsiliepimo į ieškinį pridėtos ataskaitos ir straipsniai spaudoje.
- 54 Šiuo aspektu visų pirma primintina, kad pagal teismo praktiką Taryba turi tam tikrą diskreciją kiekvienu atveju nuspręsti, ar įvykdyti teisiniai kriterijai, kuriais grindžiamos nagrinėjamos ribojamosios priemonės (šiuo klausimu žr. 2012 m. kovo 13 d. Teisingumo Teismo sprendimo *Melli Bank prieš Tarybą*, C-380/09 P, 41 punktą ir 2013 m. rugsėjo 6 d. Bendrojo Teismo sprendimo *Bateni prieš Tarybą*, T-42/12 ir T-181/12, 45 punktą).
- 55 Sąjungos teismai privalo užtikrinti iš principo visišką visų Sąjungos teisės aktų teisėtumo kontrolę pagrindinių teisių, kurios yra sudėtinė Sąjungos teisinės sistemos dalis, atžvilgiu, įskaitant tokius aktus, kuriais siekiama įgyvendinti pagal Jungtinių Tautų Chartijos VII skyrių priimtas Saugumo Tarybos rezoliucijas (2013 m. liepos 18 d. Teisingumo Teismo sprendimo *Komisija prieš Kadi*, vadinamo *Kadi II*, C-584/10 P, C-593/10 P ir C-595/10 P, 97 punktą).
- 56 Europos Sąjungos pagrindinių teisių chartijos 47 straipsnyje garantuojamu teisminės kontrolės veiksmingumu taip pat reikalaujama, kad atlikdamas motyvų, kuriais pagrįstas sprendimas įtraukti ar palikti atitinkamo asmens pavardę sąrašuose, teisėtumo kontrolę Sąjungos teismas įsitikintų, jog šis sprendimas pakankamai pagrįstas faktinėmis aplinkybėmis. Tai reiškia, kad turi būti tikrinami dėstant motyvus, kuriais pagrįstas šis sprendimas, nurodyti faktai, todėl teisminė kontrolė yra ne apribota nurodytų motyvų abstrakčios tikimybės vertinimu, bet susijusi su nagrinėjimu, ar šie motyvai arba bent vienas jų, vertinamas kaip pakankamas pats savaime patvirtinti šį sprendimą, yra pagrįsti (minėto Sprendimo *Kadi II* 119 punktą).
- 57 Iš tiesų būtent kompetentinga Sąjungos institucija kilus ginčui turi įrodyti motyvų, nurodytų atitinkamo asmens atžvilgiu, pagrįstumą, o ne šis asmuo turi pateikti šių motyvų pagrįstumą paneigiančių įrodymų. Pateikti duomenys ir įrodymai turi pagrįsti atitinkamo asmens atžvilgiu nurodytus motyvus (minėto Sprendimo *Kadi II* 121 ir 122 punktai).
- 58 Antra, kalbant apie Tarybos per posėdį išdėstytą argumentą, kad vien ieškovės veikla Irano naftos ir dujų sektoriuje transportuojant Irane pagamintą žalią naftą ir dujas leistų įrodyti, kad ieškovė teikia finansinę paramą Irano vyriausybei, pakanka priminti, kad ieškovės pavadinimo įtraukimas į sąrašus pagrįstas finansinės paramos Irano vyriausybei teikimu dėl ieškovės akcininkų ryšių su Irano vyriausybe. Tačiau naftos transportavimas visiškai nesusijęs su tariamais ieškovės akcininkų ryšiais su vyriausybe. Pagal nusistovėjusią teismo praktiką ginčijamų aktų teisėtumas gali būti vertinamas tik remiantis tomis faktinėmis aplinkybėmis ir teisiniais pagrindais, kurių pagrindu jie buvo priimti. Iš tikrųjų Bendrasis Teismas negali pritarti Tarybos raginimui galiausiai pakeisti motyvus, kuriais pagrįsti šie aktai (žr. 2013 m. lapkričio 12 d. Bendrojo Teismo sprendimo *North Drilling prieš Tarybą*, T-552/12, 25 punktą ir jame nurodytą teismo praktiką).

- 59 Taip pat reikia atmesti Tarybos per posėdį pateiktus paaiškinimus, kad ieškovė, buvęs *National Iranian Oil Company* (toliau – NIOC) dalinys, po privatizavimo liko kontroliuojama šios visiškai Irano valstybei priklausančios valstybės įmonės, įtrauktos į asmenų, kuriems dėl jų finansinės paramos Irano vyriausybei taikomos sankcijos, sąrašą. Iš tikrųjų šis argumentas, kurį sudaro teiginys, kad ieškovės finansinė parama Irano vyriausybei teikiama per trečiąją bendrovę, NIOC, nepriimtinas. Ieškovės pavadinimo įtraukimo motyvuose nurodoma ne netiesioginė finansinė parama, teikiama dėl ieškovės ryšių su NIOC, o ieškovės parama Irano vyriausybei per akcininkus, kurie palaiko ryšius su Irano vyriausybe.
- 60 Be to, bet kuriuo atveju, kadangi nurodytais Tarybos argumentais siekiama įrodyti, kad ieškovė, užsiimdama dujų ir naftos transportavimo laivais veikla, teikia netiesioginę finansinę paramą Irano vyriausybei, konstatuotina, kad pagal taikytinus teisės aktus numatytas kriterijus, susijęs su finansinės paramos Irano vyriausybei teikimu, o ne netiesioginės finansinės paramos teikimo kriterijus. Tačiau priešingai Tarybos teiginiams, vienintelė aplinkybė, kad dėl savo vykdomos transporto veiklos ieškovė dalyvauja Irano naftos ir dujų sektoriuje, kuris yra vienas iš pagrindinių Irano vyriausybės pajamų šaltinis, negali būti pripažinta atitinkanti teisinį kriterijų, susijusį su finansinės paramos šiai vyriausybei teikimu.
- 61 Trečia, kalbėdama apie savo kapitalo struktūrą, ieškovė visiškai teisingai pažymi, kad Tarybos bylos dokumentuose nėra jokių įrodymų. Konkrečiai kalbant reikia pasakyti, kad nei trijų valstybių narių 2012 m. rugsėjo 19, 24 ir 28 d. pasiūlymuose įtraukti jos pavadinimą į sąrašą, nei kituose šios bylos dokumentuose nenurodyti ieškovės akcininkai ir nėra net menkiausių įrodymų, galinčių patvirtinti teiginius, kad ieškovė kontroliuojama Irano vyriausybės arba kad ji teikia jai finansinę paramą per savo akcininkus, kurie palaiko su ja ryšius. Vienintelė su ieškove susijusios bylos dokumentuose nurodyta informacija yra teiginiai, kurie iš esmės pakartojami ginčijamuose sprendime ir reglamente.
- 62 Todėl, siekdama įrodyti šiuos teiginius, nurodytus ir ieškovės pavadinimo įtraukimo į sąrašus motyvuose, Taryba Bendrajame Teisme negalėjo veiksmingai remtis šio sprendimo 51–52 punktuose glaustai išdėstytais faktiniais argumentais, nes šių argumentų nebuvo bylos dokumentuose ir todėl jie nebuvo pateikti ieškovei atsakant į jos prašymą pateiktame 2013 m. kovo 12 d. Tarybos rašte. Iš tikrųjų, atsižvelgus į šiuos argumentus, būtų pažeistas, pirma, principas, pagal kurį ginčijamų aktų teisėtumas gali būti vertinamas tik remiantis tomis faktinėmis aplinkybėmis ir teisiniais pagrindais, kurių pagrindu jie buvo priimti, ir antra, ieškovės teisė į gynybą (minėto Sprendimo *Bateni prieš Tarybą* 57 punktą). Iš tikrųjų, kadangi nauji motyvai ieškovei nebuvo pranešti laiku, pirma, iš jos atimta galimybė per administracinę procedūrą pareikšti savo nuomonę apie juos. Antra, ieškovė negalėjo įvertinti savo pavadinimo įtraukimo į sąrašus pagrįstumo bei galimybės pareikšti ieškinį. Todėl buvo pakenkta šalių lygybės Sąjungos teisme principui (žr. minėto Sprendimo *North Drilling prieš Tarybą* 26 punktą ir jame nurodytą teismo praktiką).
- 63 Be to, Tarybos argumentas, kad 2013 m. kovą pasikeitė ieškovės pirmininkas, ir tai patvirtina glaudžius jos akcininkų ryšius su Irano vyriausybe, nereikšmingas, nes jis grindžiamas vėliau nei buvo priimti ginčijami sprendimas ir reglamentas įvykusiomis faktinėmis aplinkybėmis.
- 64 Tad informacija, į kurią gali atsižvelgti Taryba, nepagrįsta įrodymais, galinčiais patvirtinti Tarybos teiginius, kad ieškovė kontroliuojama Irano vyriausybės arba kad ji teikia jai finansinę paramą.
- 65 Vadinasi, ieškovės pavadinimo įtraukimas į sąrašus nepagrįstas.
- 66 Todėl reikia pritarti pirmajam ieškinio pagrindui.
- 67 Atsižvelgiant į visas šias priežastis ir nesant būtina nagrinėti trečiojo ir ketvirtojo ieškinio pagrindų, reikia panaikinti ginčijamus sprendimą ir reglamentą, kiek jie susiję su ieškove.

Dėl ginčijamų sprendimo ir reglamento panaikinimo padarinių laiko atžvilgiu

- 68 Ieškovė prašo nustatyti, kad ginčijamų sprendimo ir reglamento panaikinimas įsigaliotų nedelsiant. Ji nurodo, kad Tarybos sprendimas įtraukti jos pavadinimą į sąrašus yra individualaus sprendimo, o ne reglamento pobūdžio, – tai patvirtinama ir Tarybos pareiga individualiai atitinkamiems asmenims ir subjektams pranešti apie ribojamąsias priemones. Ieškovė remiasi minėtu Sprendimu *Bank Melli Iran prieš Tarybą* (86 ir 87 punktai), kuriame Bendrasis Teismas pripažino, kad sprendimas, kuriuo įgyvendinamas 2007 m. balandžio 19 d. Tarybos reglamento (EB) Nr. 423/2007 dėl ribojančių priemonių Iranui (OL L 103, p. 1) 7 straipsnis, yra ne išimtinai bendro pobūdžio, o individualus aktas asmenų ir subjektų, kurių pavardės ir pavadinimai šiuo sprendimu įtraukti į minėto reglamento V priedą, atžvilgiu.
- 69 Ieškovės nuomone, tam, kad būtų apriboti nepageidaujami Bendrojo Teismo sprendimo panaikinti visoje Sąjungoje taikomas bendro pobūdžio taisyklės, jeigu jų galiojimas gali būti vėliau patvirtintas išnagrinėjus apeliacinį skundą, padariniai, pagal Europos Sąjungos Teisingumo Teismo statuto 60 straipsnio antrą pastraipą, tuo atveju, jei Bendrasis Teismas nuspręstų panaikinti reglamentą, numatyta galimybė palikti jį galioti tol, kol pasibaigs terminas apeliaciniam skundui pareikšti arba, jei toks skundas per šį terminą pareiškiamas – iki bus priimtas sprendimas atmesti apeliacinį skundą, taikytina tik reglamentui, ne sprendimui.
- 70 Taryba tvirtina, kad Teisingumo Teismo statuto 60 straipsniu draudžiama nedelsiant panaikinti ginčijamą reglamentą. Jos nuomone, todėl Bendrasis Teismas taip pat turėtų nustatyti, kad ginčijamo sprendimo galimo panaikinimo padarinių įsigaliojimas per šį laikotarpį turi būti sustabdytas.
- 71 Taryba remiasi nusistovėjusia teismo praktika, pagal kurią Teisingumo Teismo statuto 60 straipsnio antra pastraipa taikytina panaikinimo padariniams laiko atžvilgiu, Bendrajam Teismui panaikinus reglamentą, kaip antai Reglamentą Nr. 267/2012, nustatantį ribojamąsias priemones. Iš tikrųjų Sąjungos teismas iki šiol yra nusprendęs, kad Reglamentas Nr. 267/2012, taigi ir jo IX priedas, yra reglamento pobūdžio, nes pagal jo 51 straipsnio antrą pastraipą nustatyta, kad jis privalomas visas ir tiesiogiai taikomas visose valstybėse narėse, o tai atitinka SESV 288 straipsnyje numatytą reglamento poveikį (minėto Bendrojo Teismo sprendimo *Bateni prieš Tarybą* 83 punktas ir Sprendimo *Iranian Offshore Engineering & Constructions prieš Tarybą*, T-110/12, 74 punktas; pagal analogiją taip pat žr. 2011 m. lapkričio 16 d. Teisingumo Teismo sprendimo *Bank Melli Iran prieš Tarybą*, C-548/09 P, Rink. p. I-11381, 45 punktą).
- 72 Ieškovės argumentui negali būti pritarta.
- 73 Iš tikrųjų, nesant būtinybės nagrinėti klausimo, ar sprendimas įtraukti ieškovės pavadinimą į ginčijamus sąrašus yra tokio paties pobūdžio kaip reglamentas, kaip tai suprantama pagal Statuto 60 straipsnio antrą pastraipą, pažymėtina, kad pagal SESV 264 straipsnio antrą pastraipą Sąjungos teismui bet kuriuo atveju, kai jis mano, kad tai reikalinga, leidžiama nurodyti, kurie paskelbto negaliojančiu akto padariniai lieka galutiniai. Šiuo aspektu iš teismo praktikos matyti, kad Bendrasis Teismas gali, remdamasis šia nuostata, nuspręsti, kada jo sprendimas dėl panaikinimo turi įsigalioti (šiuo klausimu žr. 2013 m. gruodžio 12 d. Bendrojo Teismo sprendimo *Nabipour ir kt. prieš Tarybą*, T-58/12, 250 ir 251 punktus).
- 74 Nagrinėjamo atvejo aplinkybėmis Bendrasis Teismas mano, kad dėl toliau paaiškintų priežasčių šio sprendimo įsigaliojimą būtina sustabdyti, kol pasibaigs Teisingumo Teismo statuto 56 straipsnio pirmoje pastraipoje numatytas apeliacinio skundo pareiškimo terminas arba, jei toks skundas per šį terminą bus pareiškštas – iki bus priimtas sprendimas atmesti apeliacinį skundą.

- 75 Irano Islamo Respublikos branduolinė programa tebekelia susirūpinimą tiek tarptautiniu, tiek Europos lygmeniu. Šiomis aplinkybėmis Taryba, siekdama užkirsti kelią užsiimti tarptautinei taikai ir saugumui riziką keliančia veikla, palaipsniui, įgyvendindama Saugumo Tarybos rezolucijas, šiai valstybei nustato vis daugiau ribojamųjų priemonių.
- 76 Todėl ieškovės interesas, kad šis sprendimas panaikinti ginčijamus aktus įsigaliotų nedelsiant, turi būti palygintas su Sąjungos politika Irano Islamo Respublikai nustatant ribojamąsias priemones siekiamu bendro interesu tikslu. Tad ribojamosios priemonės panaikinimo padarinių išdėstymas laiko atžvilgiu gali būti pateisintas būtinybe užtikrinti ribojamųjų priemonių veiksmingumą ir galiausiai viršesniais su saugumu ar Sąjungos ir jos valstybių narių užsienio santykiais susijusiais motyvais (žr., pagal analogiją su pareigos iš anksto pranešti suinteresuotajam asmeniui apie jo įtraukimą į pirminius sąrašus nebuvimu, 2011 m. gruodžio 21 d. Teisingumo Teismo sprendimo *Prancūzija prieš People's Mojahedin Organization of Iran*, C-27/09 P, Rink. I-13427, 67 punktą).
- 77 Vadinasi, jei būtų nustatyta, kad ginčijamus aktus, kiek jie susiję su ieškove, panaikinantys sprendimas įsigalioja nedelsiant, tai leistų pastarajai pervesti visas ar dalį savo lėšų iš Sąjungos, o Taryba prireikus nebegalėtų laiku taikyti SESV 266 straipsnio, kad ištaisytų šiame sprendime pripažintus pažeidimus, o dėl to gali būti padaryta rimtos ir nepataisomos žalos bet kokiam turto išaldymo, kurį Taryba galėtų nuspręsti taikyti ieškovei ateityje, veiksmingumui. Iš tikrųjų, kalbant apie SESV 266 straipsnio taikymą nagrinėjamu atveju, pažymėtina, kad šis sprendimas panaikinti ieškovės pavadinimo įtraukimą į sąrašus priimtas todėl, kad šis įtraukimas nėra pakankamai pagrįstas įrodymais (žr. šio sprendimo 65 punktą). Nors Taryba turi nuspręsti, kokių imtis šio sprendimo įgyvendinimo priemonių, neatmestina galimybė, kad ieškovės pavadinimas vėl bus įtrauktas į sąrašus. Iš tikrųjų, atlikusi naują tyrimą, Taryba gali vėl įtraukti ieškovės pavadinimą į sąrašus, remdamasi pagal teisę pakankamai pagrįstais motyvais.
- 78 Darytina išvada, kad ginčijami sprendimas ir reglamentas, kiek jie susiję su ieškove, turi likti galioti, kol pasibaigs apeliacinio skundo pareiškimo terminas arba, jei toks skundas bus pareikštas per šį terminą, iki bus priimtas sprendimas atmesti apeliacinį skundą.

Dėl bylinėjimosi išlaidų

- 79 Pagal Bendrojo Teismo procedūros reglamento 87 straipsnio 2 dalį pralaimėjusiai šaliai nurodoma padengti bylinėjimosi išlaidas, jeigu laimėjusi šalis to reikalavo. Kadangi Taryba iš esmės pralaimėjo bylą, ji turi padengti ieškovės patirtas išlaidas pagal šios pateiktus reikalavimus.

Remdamasis šiais motyvais,

BENDRASIS TEISMAS (septintoji išplėstinė kolegija)

nusprendžia:

1. Panaikinti 2012 m. spalio 15 d. Tarybos sprendimą 2012/635/BUSP, kuriuo iš dalies keičiamas Sprendimas 2010/413/BUSP dėl ribojamųjų priemonių Iranui, kiek *National Iranian Tanker Company* pavadinimas įtrauktas į 2010 m. liepos 26 d. Tarybos sprendimo 2010/413/BUSP dėl ribojamųjų priemonių Iranui, kuriuo panaikinama Bendroji pozicija 2007/140/BUSP, II priedą.
2. Panaikinti 2012 m. spalio 15 d. Tarybos įgyvendinimo reglamentą (ES) Nr. 945/2012, kuriuo įgyvendinamas Reglamentas (ES) Nr. 267/2012 dėl ribojamųjų priemonių Iranui, kiek *National Iranian Tanker Company* pavadinimas įtrauktas į 2012 m. kovo 23 d. Tarybos reglamento (ES) Nr. 267/2012 dėl ribojamųjų priemonių Iranui, kuriuo panaikinamas Reglamentas (ES) Nr. 961/2010, IX priedą.

3. **Palikti galioti Sprendimą 2012/635 ir Įgyvendinimo reglamentą Nr. 945/2012, kiek jie susiję su *National Iranian Tanker Company*, kol pasibaigs Europos Sąjungos Teisingumo Teismo statuto 56 straipsnio pirmoje pastraipoje numatytas apeliacinio skundo pareiškimo terminas arba, jei toks skundas bus pareikštas per šį terminą, iki bus priimtas sprendimas atmesti apeliacinį skundą.**
4. **Europos Sąjungos Taryba padengia savo ir *National Iranian Tanker Company* bylinėjimosi išlaidas.**

van der Woude
Wetter

Wiszniewska-Białecka

Kancheva
Ulloa Rubio

Paskelbta 2014 m. liepos 3 d. viešame posėdyje Liuksemburge.

Parašai.